

BEVEZETÉS

Másfél évtized kutatómunkájának eredményét összegeztük jelen írásunkban. Utunk során mindvégig a Nílus-parti ősi nyelvet, és ezen keresztül a több ezer éves kultúra valós nyomait kutattuk. Az emberiség közös örökségeként kőbe vésett írásjelek, papiruszokra, ill. más sima felszínekre írt szövegek tömege őrizte meg az ősi gondolatokat. Következésképpen Egyiptom történetét, s vele együtt a beszélt ősi nyelvet nem kell kitalálni, vagy tudományosnak nevezett módszerekkel kikövetkeztetni, hanem egyszerűen el kell olvasni!

S ez rögtön a fájó pont. Nevezetesen az ősi írásokat ma már senki sem tudja közvetlenül olvasni, hiszen a ránk maradt szövegeket *hieroglifákkal*, illetve annak kurzív változatával, a *hieratikus* jelrendszerrel írták. Mint arra a következőkben bővebben is kitérünk, az egyiptológia tudománya az olvasás helyett szótani, mondattani elemzés segítségével igyekszik a szövegek tartalmát megismerni. Ezt nevezzük *megfeleltetésnek*.

Egyiptom több ezer éves fennállása korszakokra osztható. Ennek függvényében az írásjelek bővülése, a kezdeti *poliszém* tulajdonságok szétválása, ill. megszűnése, a nyelvtani szerkezetek finomodása nehezíti az ősi képirás fejlődésének követését.

Az írás kezdetől fogva hangtani alapokon nyugvó összetett képirás volt. A képecskéket, a hieroglifákat nem találomra helyezték egymás mellé, hanem a kimondott hangértéküket használták a szavak, mondatok képzéséhez. Következésképpen...a hangtani alapokra épített képirás közvetlen olvasásához nélkülözhetetlen alapkövetelmény az ősi nyelv ismerete.

Ez az a pont, ahol meg kell állnunk!

Olvasataink, elemzéseink eredményeként megállapíthatjuk, hogy a Nílus-parti eredeti nyelv a mai magyar nyelv, *édes anyanyelvünk őse volt!*

Vizsgálataink során akadályok sokasága tornyosodott elénk, számos, már régen eldöntöttnek vélt kérdés, megkövesedett tétel, állta utunkat. Kutatásunk az egyiptológia szakterülete mellett az írástörténet, az általános kultúrtörténet, a magyar nyelv eredete, a matematika, a hit-történet stb. széles palettáját érinti, így bemutatásuk következetes építkezést, tárgyalásuk egyértelmű, áttekinthető rendszerezést igényel.

Tekintve a felsoroltak sokrétűségét, a jelzett tudományágakból csak a mondanivalónk megvilágításához szükséges részleteket elemezzük, hasonlítjuk össze a hieratikus, hieroglifás írás alapjaival. Gyakorlatilag minden fejezetről akár egy újabb könyvet, további, mélyreható elemzést lehetne írni.

Kezdjük ismerkedésünket a könyv címével: *Az egyiptomi ősmagyar nyelv*.

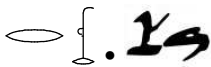
A gyanútlan olvasó legelső kérdése rögtön így hangzik: létezett-e valóban *ősmagyar nyelv* a Nílus partján? Válaszunk egyértelmű: nyelvünk ősénekegyik gyökere a *Kemet földjére*, a mai Egyiptom területére nyúlik vissza. Félretéve a fölényeskedő, felszínes minősítések áradatát, hivatkozunk a jelen, valamint a korábbi munkáinkra, melyek tanúsága szerint tisztán,

csodálatos ősi magyarsággal, mindmáig megfejtetlen szövegeket írtak a falakra, s mint azt könyvünkben is bemutatjuk nádból készített tekercsekre, az ún. papiruszokra.

Valódi tartalmuk megfejtése idegen ajkúaknak – az alapnyelv ismeretének hiányában – lehetetlen volt, következésképpen a feliratok közvetlen olvasása ránk, az ősi nyelv késő örököseire vár.

Természetesen elemi elvárás magyar anyanyelvünk mélységeinek megismerése, magas szintű művelése. Sajnos mindez még nem elég! A hieroglifás, hieratikus szövegek olvasásához további ismeretek elsajátítása, valamint az önálló, előítéletektől mentes gondolkodás képessége is elengedhetelen követelmény. Gondoljuk meg! Nem napjaink hangírását, hanem az egyik összetett ősi képirást olvassuk... magyarul. Alapja tehát nem a magánhangzós szótagolás ma használt gyakorlata, hanem az ősi hangok, szótagok, ideogrammak összefonódott világában a mássalhangzókra épített vázrendszer.

Álljon példaképpen az ősi *oltár* szavunk – nem a latinból vettük át –, melynek hieratikus írása

sa kétféle változatban örökítette meg eredeti jelentéseit: → éLő-TéR, azaz

öLő-TéR, ill. → Ölt-áR, Olt-áR. Bővebben Az *oltár* című fejezetben foglalkozunk a szó eredetének és értelmi változatainak bemutatásával.

Könyvünk elsődleges célja, az ősi írás *közvetlen olvasásához* vezető út bemutatása, a hieratikus írás közelebbi megismerése, kiterjedt rendszerének ismertetése.

* * *

Első lépésként az *alapokat* tárgyaljuk:

– Az átfogó ismeretekkel foglalkozó, kezdő fejezet címe: *Bevezetés az egyiptomi hieroglifás és hieratikus írás magyar nyelvű olvasatába.*

– A hieratikus, hieroglifás írás magyar nyelvű tanulmányozásához szükséges alapismeretek további állomásai: *Mássalhangzóink és ősi jelölésük* ▪ *A hieroglifák hangértékeinek változásáról* ▪ *Az ideogramma és a fonogramma* ▪ *Determinatívumok* ▪ *A transliteráció* ▪ *A rébuszrendszer* ▪ *Ősmagyar nyelvtan.* Ezen belül is: *Szótani áttekintés* → *Írásbeli eltérések* → *Az ősmagyar birtokos szerkezetek* → *Mondattani áttekintés.*

Csak és kizárólag az alapismeretek birtokában lehet az ősi írásokat valós mivoltukban megismerni.

NB. minden állítás annyit ér, amennyit abból *bizonyítani*, óvatosabban fogalmazva abból *igazolni* tudunk.

Tételünk alátámasztására az eddig olvasottak mellett a Középbirodalom hajnalán született egyik papirusz tekercs teljes magyar olvasatát hívtuk segítségül. Címe: *A Szentpétervári Papirusz 1115.*

Bemutatása, elemzése és értékelése szöges ellentétben áll a szakirodalom eddigi vélekedésével, így a tekercs általunk olvasott tartalma alapjaiban eltér a vélt hajótörött, és a meseszerű kígyókirály kitalált történetétől.

A tekercs tárgyalását a papirusz bemutatásával kezdjük: *Eredete és leírása* ▪ *A szakirodalom önbírálata* ▪ *A magyar olvasat történeti háttere* ▪ *Az emberáldozat* ▪ *Általános tudnivalók*. Részletes feldolgozása könyvünk tetemes részét képezi, a 16 lapra osztott ún. *szöveggyűjtemény* címe: *A Szentpétervári Papirusz 1115 megfejtése*.

Már itt jelezzük, hogy a szakirodalom az egész tekercset egy összefüggő történetnek, egy kéz munkájának, pontosabban az eredeti tekercs korai másolatának tartja, és szórványos említésétől eltekintve nem helyez súlyt a tekercsen jelentkező kétfajta írásformára. Nevezetesen az első 9 lapot írójá jól olvasható rendezett oszlopokba szedte, míg a 10–15 lapok kapkodó sorírásról tanuskodnak. A záró 16. lapon aztán ismét visszatér a függőleges oszlopíráshoz. A *miértekre* az elemzések során bővebben is kitérünk.

A hieratikus/hieroglifás jelek átírását, magyar hangzósításának, értelmezésének elemzését, a magyar olvasatok etimológiai levezetését, valamint a 189 oszlop/sor feldolgozása során felmerülő további kérdéseket terjedelmüknél fogva a következő fejezetben tárgyaljuk. Címe: *Megjegyzések*. Számos idézet, etimológiai levezetés tarkítja mondanivalónkat.

Természetesen nem elég egy ősi szöveget csak elolvasni! Négyezer év távlatából mondani-valóját illik értelmezni is, így a következő oldalakon találkozunk a → *A közvetlen magyar olvasat* ▪ *Az olvasott magyar szöveg összefoglalása* ▪ *Az ősmagyar–magyar értelmező szöszedet* című fejezetekkel is.

Sőt! A fennmaradó gondolatok mélyebb értelmének megvilágítását az *elemzések*, az *értékelések*, valamint az *összesítések* oldalai tartalmazzák, alapot adva a vizsgált szövegből levonható megdöbbentő következtetésekre, eddig ismeretlen nyelv- és írásszerkezeti felismerések sokaságára. Címei: *A vörös festékkel írt szövegrészek* ▪ *A tekercsen előforduló számok* ▪ *Paleographiai észrevételek* ▪ *Gondolatok a mag – gam párosról* ▪ *Az oltár* ▪ *A tekercsen szereplő igék, ragozásuk és írásuk elemzése* ▪ *A tekercs tartalma az egyiptológia fordításában* ▪ *A jegyzőkönyv*.

Mindez természetesen csak a kezdet. Az olvasottak tartalma jószerével teljes egészében meglepetést okoz. Mi több, mai elképzeléseinkkel, s gyakran az elfogadott tudományos álláspontokkal ellenkezik, így alaposabb megvilágítása további kutatásra, ismereteink átértékelésére kötelez. Ezeket a gondolatainkat a *Tanulmányok* sora szólaltatja meg.

A feladatunkként kitűzött két kérdés, a *miért* és a *hogyan olvassuk a hieroglifákat magyarul?* alapjainak lerakásához választ kerestünk ősi szókincsünk hangtani állandóságára, a négyezer évvel ezelőtt írt szövegek mai magyar nyelvű hangzósításának jogosságára. Ennek érdekében bemutatjuk az ősi írás, esetünkben a képirás konzerváló képességét, és nem utolsósorban mai szókincsünk (egyik) valós eredetét is. Nyelvünk finnugor származtatásának elutasítása nem vezethet sikerre az elmélet hibáinak pusztá felsorolásával. Célunk eléréséhez szükséges nyelvünk ősiségének és írásának mindmáig hiányzó, etimológiai alapokra helyezett tárgyi bemutatása is. A nyelvészeti kérdésekkel foglalkozó fejezetek „kiszegítő anyagát” a *Tanulmányok* első három dolgozata képezi. Párhuzamos megismerésük a kezdetben felmerülő hangtani kérdéseket, szavaink etimologizálásának szabályait teszik érthetőbbé.

A fejezetek címei: *Az uráli tilalomfák* ▪ *A nádverők és utódaik* ▪ *A kota és a ház*.

Fentebb már jeleztük, hogy a magyar olvasatok az eddigi ismeretek, tudományos tételek átértékeléséhez vezettek. Gyakorlatilag az egyetemes kultúrtörténetben hatalmas változásokat idéztek elő, napjainkban uralkodó feltételezések sora, elfogadott, de nem bizonyított tételek sokasága dőlt meg.

Érdekességként, egyúttal számos kérdésre választ keresve mellékeltek a magyarok etnikumáról szóló eddig megvilágítatlan ismereteket. Címük: *Hágár országa* ▪ *Abu Hámid Al-Garnáti elgondolkodtató utazása Anggúrijában* ▪ *A Szent Korona és a méter*.

Az egymásra épített fejezetek sorrendje természetesen a tanulmányozás folyamatának üttöerét követi, mégis ajánlatos *menet közben* körülnézni, és megismerkedni az ún. segédanyagokkal, gyűjteményekkel, tanulmányokkal is. A felmerülő kérdéseket nem lehet mindenhol teljes mélységében újra tárgyalni, így hely szűkében ismertetését, alaposabb kidolgozását másik csoportosításban találják. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy kérdéses esetekben előre, hátra kell majd lapozni, mely az olvasás/tanulmányozás folyamatát lelassítja. Megítélésünk szerint mégis ez az út követhető könnyebben, hiszen az így felmerülő kérdésekre, ismeretlen fogalmakra már az első előfordulásuk alkalmával közvetlen választ kaphatnak.

Következésképpen javasoljuk a *Honfoglaláskori méltóságok a Nílus partján* című fejezet menet közbeni tanulmányozását is, hiszen a *szöveggyűjtemény és a megjegyzések* elemzése során lépten-nyomon az ott kifejtett fogalmakkal találkozunk.

Gondolatainkat a következő fejezetekbe tömörítettük: *Honfoglaláskori méltóságok a Nílus*

partján. Ezen belül is: *A horka* *és az arca* ▪ *A szívek ígérete* ▪ *A kendős atya* , *a kut* , *és a gyula* ▪ *A király* . , *és a kerülő* . .

▪ *Az ember és a magyar* .

Hasonló segítséget nyújt az ismeretlen fogalmak felkutatásában a *Ősmagyar–Magyar Szószedet* és az *Azonosító táblázat* című gyűjtemény is. Gyűjtésünk jellegénél fogva nem lehet teljes, hiszen kifejezetten az eddig általunk már olvasottak adataira támaszkodik, ahol nemcsak az egyedi hieratikus jelek hieroglif transzkribációjával és azok *transzliterációs-hangtani* értékeivel találkozunk, de az olvasott szavak jelentésére és előfordulási helyükre is rámutatunk.

* * *

Tekintve, hogy a könyvünkben elemzett tekercset négyezer évvel ezelőtt hieratikus jelekkel írták, közvetlen olvasásukhoz további összesítésekkel, gyűjteménnyel kell felfegyverkez-nünk.

– A hieratikus/hieroglif jelek magyar hangzósításának bemutatását, levezetéseinket, az ősi jelek értelmezésének jogosságát első sorban Alan H. Gardiner feldolgozására alapoztuk.¹

¹ Gardiner, Alan H. Sir: *Egyptian Grammar*. Oxford, First published 1927, Third Edition, Oxford, 1994, Griffith Institute Ashmolean Museum, ISBN 0 9000416 35 1.

Emellett felhasználtuk E. A. Wallis Budge gyűjteményét, Rainer Hannig nagy- és kézi szótárát, L.M.J. Zonhoven nyelvtani rendszerét, továbbá Maria Carmelia Betro hieroglifákról írt gyűjtését, Hilary Wilson az egyiptomi nevekről írt gondolatait, Williëm Kelly Simson és Miriam Lichtheim transliterációit, olvasatait is.²

– A hieratikus jelek alapgyűjteményét Georg Möller állította össze, kérdéses esetekben Hans Goedicke megjegyzéseit hívtuk segítségül.³

Feldolgozásunkban nemcsak az ősi jelek hangzósításával, kép és hangértékének meghatározásával találkozunk, hanem az olvasott magyar szavak származásának, etimológiájának felderítésre is súlyt helyeztünk.

– Bemutatásuk, szavaink *ősi hangjainak, értelmének* meghatározása számos, gyakran zavaróan hosszú idézeteket eredményezett. Ezek közül is kiemeljük Czuczor Gergely és Fogarasi János szótárát, melyben szavaink szélesebb értelmezése, alaposabb eredeztetése követhető. A szótár beszerzése komoly nehézségekbe ütközik, így gondolataink magyarázataként nem csak a jelzett mű oldalszámaira hivatkozunk, hanem közvetlenül abból idézünk. Hasonló megfontolásból a TESZ-ből vett idézetekkel is találkozunk, melyeket Kresznerics Ferenc és Otrókoci Főris Ferenc korábbi munkáinak gondolatai egészítik ki.⁴

– Etimológiai levezetéseinkhez természetesen további szótárakat is használtunk, német, holland, angol, latin, görög, héber, arab nyelvű, sőt alkalmasint a szanszkrit gyűjteményeket

² Budge, E.A.Wallis: *An Egyptian Hieroglyphic Dictionary In Two Volumes*. Dover Publications, New York, 1978, ISBN 0-486-23615-3.

Hannig, Rainer: *Großes Handwörterbuch Ägyptisch-Deutsch* (2800.950v. Chr). Mainz, 1995, Verlag Philipp von Zabern, ISBN 3-8053-1771-9.

Zonhoven, L.M.J.: *Middel-Egyptische Grammatica, Een Praktische Inleiding in de Egyptische Taal en het Hieroglyphenschrift*. Leiden, 1992, ISBN 90-9005813-3.

Betró, Maria Carmelia: *Hiërogliefen, de beeldtaal van het oude Egypte*. Baarn, MCMXCIX, ISBN 9051218478

Wilson, Hilary: *A hieroglifák rejtélye*. Gold Book, Alföldi Nyomda, ISBN 963 9248 33 9, 35.

Simpson, Williëm Kelly: *The Literature of Ancient Egypt*. New Haven and London, 2003, Yale University Press.

Lichtheim, Miriam: *Ancient Egyptian Literature, The Old and Middle Kingdoms Volume I*. Berkeley, Los Angeles, London, Previous ed.: 1973, University of California Press.

³ Möller, Georg: *Hieratische Paläographie*. Osnabrück, 1965, Otto Zeller. *A transzkribációs jelek gyűjteményei*: A hieratikus jelek átfogó gyűjteményét Georg Möller állította össze, a Nílus-parti írás hieratikus jelkészletét három időszakra osztotta fel, ill. mellékelte/jelölte azok hieroglifás értékeit. Munkájához a kiegészítést Hermann Grapow készítette (1936). Möller: *Hieratische Paläographie*. Osnabrück, 1965, Otto Zeller.

Goedicke, Hans: *Old Hieratic Paleography*. Baltimor, 1988, Halgo. INC, ISBN 0-9613805-4-3.

⁴ Czuczor Gergely és Fogarasi János: *A Magyar Nyelv Szótára*, I-VI kötet. Pest, 1862-1874, Emich Gusztáv Magyar Akadémia Nyomdásznál.

TESZ. *A Magyar nyelv történeti-etimológiai szótára*, 1-4. Akadémiai Kiadó, Budapest, 1995, ISBN 963 05 6839 X.

Kresznerics Ferenc: *Magyar Szótár Gyökérrenddel és Deákozattal*. Budán, MDCCCXXXI.

Otrókoci Foris Ferenc: *Origines Hungaricea*. Franequere, 1693, Apud Leonardum Strik.

BEVEZETÉS

forgattunk. Hivatkozásaink részletes felsorolását a *Forrásmunkák* című fejezetben csoportosítottuk.

– Az ősi szövegek általános jellegzetességeként itt is ismétlésekkel találkozunk. Ezek nem feltétlenül pontos másolatok, s mint azt a jelen tekercs olvasása is bizonyítja, az ősi írnokok láthatóan mondanivalójuk hangsúlyozását, finomításait így mutatták be.

– A tekercs feldolgozása a könyvön belül önálló egységet képez, egyúttal a korábbi írásainkban használt rendszert követi.

– A hieratikus írás könnyebb követése érdekében a már transzkribált jelek mellé a hieroglifák ősi társát, a tekercsről származó hieratikus jeleket helyeztük. A két jel/jelcsoport közé pontot tettünk. Álljon kiemelt példaként a *család* írása, ahol mind a hieratikus, mind a hieroglifás alakokat bemutatjuk:

Végül is a hieroglifás írás mellett a papyrusz-tekercsek közvetlen olvasása a cél, s azokat a hieratikus jelekkel írták.

A hieratikus írás egyébként hieroglifás társához képest sokkal részletesebb információval szolgál, lásd a *Paleográfiai észrevételek* című fejezetet.

* * *

Jelen munkánkat első sorban a gondolkodó, tanulni vágyó társaink figyelmébe ajánljuk. Azokhoz szólunk, akik az ősi hieratikus, hieroglifás írást, nevezetesen a Nílus-parti nyelvet, annak hangtanát, szókincsét, szerkezetét, ezen keresztül a valós kultúra mindmáig felderítetlen alapjait szeretnék megismerni.

Megismételjük állításunk: *Az ősi hieratikus/hieroglifás írásokat közvetlenül, édes anyanyelvünk ősen, azaz magyarul lehet olvasni.* És mert csakis ezen az úton lehet értelmesen és összefüggően a valóságot felderíteni, ezentúl ezt a feladatot kedves kötelességünknek tekintjük.